

PRVNÍ ČTENÍ

Marula

Sedmínožek

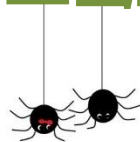
a

Osmíiočka

MARIE JAKOUBKOVÁ

SEDMINOŽEK A OSMIOČKA

Marie Jakoubková

KŮLNA

Ve staré kůlně, do níž lidé obyčejně uklízejí dřevo na zimu a porůznu tam schovávají své poklady, se před malou chvilkou vylíhly stovky, možná tisíce malinkatých pavoučků.

Z huňaté sítě, hustě propletené a prachem pokryté, se ven vyvalilo nespočet drobounkých hopsajících nožiček. V jednosměrném proudu zamířily rovnou ven za světlem.

Jeden po druhém se obratně protahovali úzkou skulinkou pod vraty, aby si mohli prohlédnout svět venku. A že se tato mnohačetná a mnohanohá rodinka měla opravdu nač koukat!

„Tady je to ale obrovské!“ poznamenal jeden z pavoučků a ihned se rozběhl do nedaleké trávy. Ostatní jej v houfu důvěřivě následovali.

Netrvalo dlouho a rozutekli se všemi směry. Čiperně se proplétali mezi hustými stonky trávníku, což znělo jako jemné šustění.

Pavučinka, která jim ještě před chvilkou zajišťovala bezpečí a domov, byla najednou opuštěná a prázdná. Vlastně, skoro prázdná.

Zůstal v ní poslední pavouček. Ten se odvážil vystrčit hlavu jen na kousek. Obavy z neznáma mu nedovolovaly pokračovat dál. Zůstal v pavučině a pozoroval, jak se mu sourozenci ztrácí z dohledu.

„Kam to běžíte? Copak vy nemáte strach? Vždyť vůbec nevíte, co tam venku je!“ volal na své bratry a sestřičky. Ti se však za ním ani neohlédli a svižným osminohým poklusem utíkali dál a dál.